T.C.
UYUŞMAZLIK MAHKEMESİ

ESAS NO : 2019 / 448
KARAR NO : 2019 / 738
KARAR TR : 25.11.2019

ÖZET: Yargı kararı ile tazminle yükümlü tutulan ve tazminatın tamamını müteselsil sorumluluk gereğince ödemiş bulunan davacı tarafından, ödenen tazminattan kusur ve sorumluluğu oranındaki tutarın, olayda sorumlu olduğu ileri sürülen Davalıdan rücuen tahsili istemi ile açılan davanın, ADLİ YARGI YERİNDE çözümlenmesi gerektiği hk.

K A R A R

Davacı : Türkiye Denizcilik İşletmeleri A.Ş.
Vekili : Av. S.D.
Davalı : Ulaştırma Denizcilik Ve Haberleşme Bakanlığı / Ulaştırma Ve Altyapı Bakanlığı
Vekili : Av. N.K.

O L A Y : a) 1-H.G., 2-E.G., 3-M.G., 4- B.E., 5- Ü.E. 6-S.G.'ın vekili tarafından; 1- Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanlığı ile 2-Türkiye Denizcilik İşletmeleri A.Ş.'ne karşı açılan; Akport Tekirdağ Liman İşletmeciliği A.Ş.'nin de Müdahil (Davalı yanında) olduğu davada; 28.05.2012 tarihinde saat 04.00 sıralarında meydana gelen ve sürücü müteveffa A.G.'ın kullandığı 41 E... plakalı hususi aracın, Bandırma'dan gelen ve Tekirdağ Limanı eski iskeleye yanaşan Y.C. isimli gemiden karaya çıktığı sırada, gemilerin yanaşma ve tahliyesine dair kurallar hilafına, geminin rampadan kapaklarını açıp, tedbirli şekilde yolcularını ve feribottaki araçları yön vererek veya kılavuz kullanarak fosforlu giysili, ışıklı elemanlar kullanmak sureti ile tahliye işlemini yapması gerekirken, can ve mal emniyeti açısından her türlü tedbirlerin alınmaması, kılavuz personel bulunmamasından dolayı aracın denize düşmesi neticesinde davacılardan B.E., Ü.E., S.E.'in(G.) anne ve babaları olan A.E. ile V.E.'in, diğer davacılardan H.G., E.G., M.G.'ın anne ve babaları olan Z. G. Ve A.G.'ın boğulmak suretiyle vefat etmelerinden dolayı duydukları elem ve üzüntü nedeniyle her bir davacı için 500.000'er TL olmak üzere toplam 3.000.000,00-TL manevi tazminatın; iskelede gemiden çıkan araçları çıkışa yönlendirecek gerekli ve yeterli sayıda görevlinin bulunmaması nedeniyle aracın sağa manevra yapıp iskele çıkışı istikamete doğru gitmesi gerekirken görüş imkanı bulunmaması nedeni ile aracın düz olarak gitmesi nedeniyle denize düştüğü gerekçesiyle olayda kusuru bulunanlar hakkında Tekirdağ 1. Ağır Ceza Mahkemesinin 2012/119 esasına kayden dava açıldığı, ölen şahısların gelin ile damat olan Mustafa ve Selvi'nin çeyiz eşyalarını Kırklareli iline götürüp evlerini yerleştirmek amacıyla çıkılan yolculuk esnasında kazanın meydana geldiği, ölen şahısların davacıların anne ve babaları olmaları ve kazanın düğün arefesinde meydana gelmesinin manevi acılarını katladığı ileri sürülerek iskelenin fiziki standartlarda olmayışı, iskelenin kötü işletilmesi, iskelenin bakım ve denetiminin yapılmaması veya yetersiz oluşu, iskelede can ve mal emniyeti açısından gemilerden çıkan araçları yönlendirecek işaret ve işaretçilerin olmaması, iskelede aydınlatma ekiplerinin olmaması, mevcut olanların ise yetersiz olması nedeniyle hizmet kusuruna dayanılarak dava tarihinden itibaren işletilecek yasal faiziyle birlikte tazmini yönünde karar verilmesi istenilmiş, dava sonucunda; Tekirdağ İdare Mahkemesince; 30.4.2014 gün ve E:2013/543, K:2014/460 sayı ile, iskele üzerinde bariyer gibi engelleyici unsurların bulunmadığı, buna karşın liman üzerinde gerekli yönlendirme hizmetinin yeterince yapılmadığı gibi iskele üzerindeki mevcut aydınlatmanın araç kullanımı için yeterli olmadığı, iskelenin fiziki konumunun "L" şeklinde, rıhtımın ise 17 metre olduğu ve aynı anda değişik gemi tiplerine hizmet verdiği dikkate alındığında iskele üzerinde ciddi emniyet tedbirlerinin alınmasının zorunlu olduğu, bu haliyle limanın hem yük, hem yolcu ve araç için kullanıma müsait olmadığından Türkiye Denizcilik İşletmeleri A.Ş. ile gerekli inceleme ve denetleme görevini yerine getirmeksizin hem yük, hem yolcu ve araç için kullanıma müsait olmayan limana "Kıyı Tesisi İşletme İzin Belgesi"ni düzenleyen Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanlığının ağır derecede hizmet kusurunun bulunduğu gerekçesiyle davacıların tazminat istemlerinin kısmen kabulü ile toplam 1.400.000 TL manevi tazminatın davanın açıldığı tarih olan 4.4.2013 tarihinden itibaren işleyecek yasal faiziyle birlikte davalı idarelerce davacılara ödenmesine, fazlaya ilişkin manevi tazminat taleplerinin ise reddine karar verilmiştir.

b) Türkiye Denizcilik İşletmeleri A.Ş. vekili dava dilekçesinde; -yukarıda belirtilen- Tekirdağ İdare Mahkemesi kararının müvekkili Kuruluşça temyiz edildiğini; Danıştay 10. Dairesi'nin 21.10.2015 tarihli 2014/4368 E 2015/4487 K sayılı ilamıyla yerel mahkeme kararının onanmasına karar verildiğini; müvekkilince Karar Düzeltme yoluna başvurulduğunu, dosyanın Danıştay'da olduğunu; Tekirdağ İdare Mahkemesinin kararına istinaden, müvekkili Kuruluş ve Ulaştırma, Denizcilik Ve Haberleşme Bakanlığı aleyhine Ankara 24. İcra Müdürlüğü'nün 2015/11800 E sayılı dosyası üzerinden icra takibi başlatıldığını; işbu icra dosyasından, müvekkil Kuruluşun Halkbankası hesabına haciz konulmak suretiyle 13.07.2016. tarihinde 2.159.286,80 -TL ve 24.03.2017 tarihinde 13.931,30 -TL olmak üzere toplam 2.173.218,10 -TL ödeme yapılarak dosya borcunun kapatıldığını; Tekirdağ İdare Mahkemesi kararının gerekçe bölümünde "...gerekli inceleme ve denetleme görevini yerine getirmeksizin hem yük, hem yolcu ve araç için kullanıma müsait olmayan limana "Kıyı Tesisi İşletme İzin Belgesi"ni düzenleyen Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanlığı'nın ağır derecede hizmet kusuru bulunduğu sonucuna varılmıştır." şeklinde davalı Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanlığı'nın da ağır hizmet kusuru bulunduğuna hükmedildiğini; bu nedenle Müvekkili Kuruluş tarafından, Ulaştırma

Denizcilik Ve Haberleşme Bakanlığı Deniz ve İçsular Düzenleme Genel Müdürlüğü'ne yazılan 936-2050 sayılı yazılarıyla, kısaca, Bakanlıklarının da mahkeme kararı gereğince ağır hizmet kusurunun bulunduğu, müvekkili Kuruluşça Ankara 24. İcra Müdürlüğü'nün 2015/11800 E sayılı dosyasına 2.173.218,10 -TL ödeme yapılarak dosya borcunun kapatıldığı, 2.173.218,10 -TL'nin yarısı olan 1.086.609,05 -TL'nin ödeme tarihinden itibaren işlemiş yasal faiziyle birlikte Kuruluş hesabına 15 gün içinde yatırılmasının talep edildiğini; buna karşılık müvekkili Kuruluşa hitaben yazılan 06.06.2017 tarihli E. 46068 sayılı cevap yazısında ödeme yapmayacaklarının bildirildiğini; Tekirdağ İdare Mahkemesince, kusur oranlarına ilişkin herhangi bir tespit yapılmadığını; mahkemece kusur tespiti yapılması durumunda ortaya çıkacak alacaklarına ilişkin haklarını saklı tuttuklarını ifade ederek; şimdilik 1.086.609,05 -TL'nin ödeme tarihinden itibaren işleyecek yasal faiziyle birlikte davalıdan tahsiline karar verilmesi istemiyle 13.7.2017 tarihinde adli yargı yerinde dava açmıştır.

c) Ankara 3.Asliye Hukuk Mahkemesi; 1.12.2017 gün ve E:2017/320, K:2017/551 sayı ile, "(…)Dava; idare mahkemesi kararı ile dava dışı kişilere yapılan tazminat ödemesinin rücuen tahsili istemine ilişkindir.

(…)

Kamu tüzel kişilerinin yasalar tarafından kendilerine verilen görev ve yetkilerin kullanılması sırasında oluşan zararlar, niteliği itibariyle hizmet kusurundan kaynaklanan zararlar olup, bu zararların tazmini amacıyla hizmet kusurlarına dayalı olarak İdari Yargılama Usulü Hakkındaki Kanun'un 2. maddesi hükmü uyarınca idari yargı yerinde tam yargı davası ikame edilmesi gerekmektedir. Görev kuralları kamu düzenine ilişkin olup, mahkemece kendiliğinden (re'sen) dikkate alınması zorunludur.

(…)

HÜKÜM : Yukarıda açıklanan gerekçeye göre;

1-Yargı yolu caiz olmadığından davanın REDDİNE,(…)" karar vermiş; bu karara karşı istinaf yoluna başvurulmuştur.

d)ANKARA BÖLGE ADLİYE MAHKEMESİ 20.HUKUK DAİRESİ: 29.11.2018 gün ve E:2018/549, K:2018/1243 sayı ile, "(…)GEREKÇE : 1- Dava, rücuen tazminat istemine ilişkindir.

İnceleme, 6100 sayılı HMK'nın 355. madde hükmü uyarınca istinaf dilekçesinde belirtilen sebeplerle sınırlı olarak ve kamu düzenine aykırı hususların olup olmadığı gözetilerek yapılmıştır.

Dosya kapsamı, mevcut delil durumu ve ileri sürülen istinaf sebepleri dikkate alındığında mahkemenin vakıa ve hukuki değerlendirmesinde usul ve esas yönünden yasaya aykırılık bulunmadığı anlaşılmakla, davacı vekilinin istinaf başvurusunun esas yönünden reddine dair hüküm kurmak gerekmiştir.

2- Davalı vekilinin istinaf itirazlarının incelenmesine gelince; 6100 sayılı HMK'nın 331/2 maddesi "Görevsizlik, yetkisizlik veya gönderme kararından sonra davaya bir başka mahkemede devam edilmesi hâlinde, yargılama giderlerine o mahkeme hükmeder. Görevsizlik, yetkisizlik veya gönderme kararından sonra davaya bir başka mahkemede devam edilmemiş ise talep üzerine davanın açıldığı mahkeme dosya üzerinden bu durumu tespit ile davacıyı yargılama giderlerini ödemeye mahkûm eder." biçiminde düzenlenmiş olup, anılan düzenleme adli mahkemeler arasındaki görevsizlik kararlarında, bir diğer ifadeyle "davaya bir başka mahkemede devam edilmesi" halinde uygulanmalıdır. Ancak, yargı yolu bakımından görevsizlik kararlarından sonra, idare mahkemesinde aynı konuda dava açılsa dahi bu dava, adli yargı mercilerinde açılan davanın devamı niteliğinde olmayıp, kendine özgü usul kuralları bulunan farklı yargı yerinde yeniden açılan bir dava söz konusudur. Bu durumda davacının davasını yürürlükte bulunan yasal düzenlemelere göre görevsiz yargı yerinde açmış ise mahkemece, "yargı yolu bakımından görevsizliğe" dair verilecek kararla birlikte, davalı yararına harç, yargılama gideri ve vekalet ücreti yönünden de hüküm kurulması gerekir. Yargıtay uygulaması da bu yöndedir (Yargıtay 4. H.D.'nin 05/03/2015 tarih ve 2015/1185 E.-2641 K., Yargıtay 11. H.D.'nin 11/12/2017 tarih ve 2016/5507 E.- 2017/7087 K.). Bu halde hükmedilecek vekalet ücreti ise karar tarihinde yürürlükte bulunan AAÜT.'nin7. maddesine göre belirlenir (Yargıtay 4. H.D.'nin 12/01/2015 tarih ve 2014/13112 E.-2015/65 K. 28/02/2017 tarih ve 2016/11329 E.- 2017/1197 K.).

Somut uyuşmazlıkta ise mahkemece davalı yararına yargılama gideri ve vekalet ücretine hükmedilmemesi doğru olmadığından ve HMK.'nın 353/1-b-2. maddesinde, yargılamada eksiklik bulunmamakla beraber, kanunun olaya uygulanmasında hata edilip de yeniden yargılama yapılmasına ihtiyaç duyulmadığı takdirde veya kararın gerekçesinde hata edilmişse "düzelterek yeniden esas hakkında" duruşma yapılmadan karar verilmesi gerektiği düzenlendiğinden, diğer bir ifade ile kanun koyucu, temyiz kanun yolunda Yargıtay tarafından verilebilen, yerel mahkeme hükmünün düzeltilerek onanması kararını, istinaf mahkemeleri için öngörmeyip, bu halde istinaf mahkemesince yeniden esas hakkında karar verilmesi gerektiğini düzenlediğinden, Dairemizce davalı vekilinin istinaf başvurusunun kabulü ile HMK.'nın 353/1-b-2. maddesi uyarınca aşağıdaki şekilde hüküm tesis edilmiştir.

Dairemizce işin esası yönünden bir karar verilmeyip, sadece yargılama gideri ve vekalet ücreti yönünden karar kaldırıldığından, mahkeme karar tarihinde geçerli bulunan harç ve vekalet ücretine göre hüküm kurulmuştur.

HÜKÜM : Gerekçesi yukarıda belirtildiği üzere;

1-Davacı vekilinin istinaf başvurusunun HMK'nın 353/1-b.1 maddesi gereğince ESASTAN REDDİNE,

2-Davalı vekilinin ilk derece mahkemesince yargılama gideri ve vekalet ücretine hükmedilmemesine ilişkin istinaf başvurusunun HMK'nın 353/1-b.2. maddesi uyarınca yerinde görülmekle KABULÜ ile Ankara 3. Asliye Hukuk Mahkemesi'nce verilen 01/12/2017 tarih ve 2017/320 E. - 2017/551 K. sayılı kararının KALDIRILMASINA,

3-Yargı yolu caiz olmadığından davanın REDDİNE,

4-Davacının, davalı İdare aleyhine idari yargıda dava açmakta muhtariyetine,(…)" karar vermiş, bu karar temyiz edilmeksizin kesinleşmiştir.

e)Davacı vekili bu kez aynı istemle idari yargı yerinde dava açmıştır.

f) Ankara 16.İdare Mahkemesi: 26.3.2019 gün ve E:2019/171, K:2019/660 sayı ile, uyuşmazlığın görüm ve çözümünde, eylemin gerçekleştiği yer olan Tekirdağ İlinin idari yargı yetkisi yönünden bağlı bulunduğu Tekirdağ İdare

Mahkemesi yetkili bulunduğu gerekçesiyle; 2577 sayılı Kanunun 15. maddesinin 1/a bendi uyarınca davanın yetki yönünden reddine, dava dosyasının yetkili Tekirdağ İdare Mahkemesi'ne gönderilmesine karar vermiştir.

g) TEKİRDAĞ İDARE MAHKEMESİ;23.5.2019 gün ve E:2019/495 sayı ile, "(…)2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 2. maddesinin birinci fıkrasında, idari işlemler hakkında yetki, şekil, sebep, konu ve maksat yönlerinden biri ile hukuka aykırı olduklarından dolayı iptalleri için menfaatleri ihlal edilenler tarafından açılan "iptal davaları"; idari eylem ve işlemlerden dolayı kişisel hakları doğrudan muhtel olanlar tarafından açılan "tam yargı davaları"; tahkim yolu öngörülen imtiyaz şartlaşma ve sözleşmelerinden doğan uyuşmazlıklar hariç, kamu hizmetlerinden birinin yürütülmesi için yapılan her türlü idari sözleşmelerden dolayı taraflar arasında çıkan uyuşmazlıklara ilişkin davalar idari dava türleri arasında sayılmış; 2576 sayılı Kanun'un 1. maddesinde, bölge idare mahkemeleri, idare mahkemeleri ve vergi mahkemelerinin bu Kanun'la verilen görevleri yerine getirmek üzere kurulmuş "genel görevli" mahkemeler olduğu belirtildikten sonra; 5. maddesinde, idare mahkemelerinin, vergi mahkemelerinin görevine giren davalarla, ilk derecede Danıştay'da çözümlenecek olanlar dışındaki; iptal davalarını, tam yargı davalarını, tahkim yolu öngörülen imtiyaz şartlaşma ve sözleşmelerinden doğan uyuşmazlıklar hariç, kamu hizmetlerinden birinin yürütülmesi için yapılan İdarî sözleşmelerden dolayı taraflar arasında çıkan uyuşmazlıklara ilişkin davaları çözümleyeceği kurala bağlanmıştır.

(…)

Uyuşmazlıkta; Tekirdağ İdare Mahkemesi'nin 30.04.2014 tarih ve E:2013/543, K:2014/460 sayılı kararıyla herhangi bir kusur oranı belirtilmeksizin müteselsil sorumluluk esas alınarak tazminatın tamamının ödenmesine karar verildiği ve olayda 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 2. maddesinin birinci fıkrasının (b) bendinde belirtilen 'İdari eylem ve işlemlerden dolayı kişisel hakları doğrudan muhtel olanlar tarafından açılan tam yargı davaları" kapsamında, zarar gören tarafından açılmış bir davanın bulunmadığı sonucuna varılmıştır.

Bu durumda; 2577 sayılı Kanun'un 2. maddesi hükmünde sayılan idari dava türleri arasında yer almayan dava konusu uyuşmazlığın, mahkeme kararının yerine getirilmesi sonucu ödenen tazminatın kusuru oranına tekabül eden kısmının davalı idareden tahsili için açılan bir rücu davası niteliğinde bulunduğu ve Borçlar Kanunu hükümlerine göre çözümlenmesi gerektiğinden, görüm ve çözümünde adli yargı yerinin görevli olduğu açıktır.

Nitekim; Uyuşmazlık Mahkemesi'nin 20.04.2018 tarih ve E:2018/256, K:2018/242; 29.04.2019 tarih ve E:2019/205, K:2019/348 sayılı kararları da bu yöndedir.

Açıklanan nedenlerle; Mahkememizin görevsizliğine, 2247 sayılı Uyuşmazlık Mahkemesinin Kuruluş ve İşleyişi Hakkında Kanun'un 19. maddesi uyarınca görevli yargı yerinin belirlenmesi için dosyanın ve Ankara 3. Asliye Hukuk Mahkemesi'nin E:2017/320 sayılı dosyasının Uyuşmazlık Mahkemesine gönderilmesine ve dosya incelemesinin bu konuda Uyuşmazlık Mahkemesince karar verilinceye kadar ertelenmesine…" karar vermiştir.

İNCELEME VE GEREKÇE:

Uyuşmazlık Mahkemesi'nin, Hicabi DURSUN'un Başkanlığında, Üyeler: Şükrü BOZER, Mehmet AKSU, Birol SONER, Aydemir TUNÇ, Nurdane TOPUZ ve Ahmet ARSLAN'ın katılımlarıyla yapılan 25.11.2019 günlü toplantısında:

I-İLK İNCELEME: Dosya üzerinde 2247 sayılı Yasa'nın 27. maddesi uyarınca yapılan incelemeye göre; İdare mahkemesince, 2247 sayılı Yasa'nın 19. maddesinde öngörülen şekilde başvuru yapıldığı; usule ilişkin herhangi bir noksanlık bulunmadığı anlaşıldığından, adli ve idari yargı yerleri arasında doğan görev uyuşmazlığının esasının incelenmesine oy birliği ile karar verildi.

II-ESASIN İNCELENMESİ: Raporlör-Hâkim Taşkın ÇELİK'in, davanın çözümünde adli yargının görevli olduğu yolundaki raporu ile dosyadaki belgeler okunduktan; ilgili Başsavcılarca görevlendirilen Yargıtay Cumhuriyet Savcısı Halil İbrahim ÇİFTÇİ ile Danıştay Savcısı Yakup BAL'ın davada adli yargının görevli olduğu yolundaki sözlü açıklamaları da dinlendikten sonra GEREĞİ GÖRÜŞÜLÜP DÜŞÜNÜLDÜ:

Dava, yargı kararı ile tazminle yükümlü tutulan ve tazminatın tamamını müteselsil sorumluluk gereğince ödemiş bulunan davacı tarafından, ödenen tazminattan kusur ve sorumluluğu oranındaki tutarın, olayda sorumlu olduğu ileri sürülen Ulaştırma Denizcilik ve Haberleşme Bakanlığı / Ulaştırma ve Altyapı Bakanlığından rücuen tahsili isteminden ibarettir.

Dava dosyasının incelenmesinden; Tekirdağ Limanında 28.05.2012 tarihinde meydana gelen kaza olayında yakınlarını kaybeden kişilerce açılan tam yargı davasına ilişkin Tekirdağ İdare Mahkemesi'nin 30.04.2014 tarih ve E:2013/543, K:2014/460 sayılı kararıyla toplam 1.400.000-TL manevi tazminatın Ulaştırma Denizcilik ve Haberleşme Bakanlığı ile Türkiye Denizcilik İşletmeleri A.Ş. tarafından ödenmesine karar verildiği; bu karar sonrasında, tazminat ödenmesine hükmedilenlerce icra takibi başlatıldığı; davacı Türkiye Denizcilik A.Ş. tarafından İcra Müdürlüğünün dosyasına 2.173.218,10 -TL ödeme yapılarak dosya borcunun kapatıldığı, daha sonra ödenen bu tutarın yarısı olan 1,086.609,05-TL'nin davacı Kuruluşa ödenmesi talebiyle yapılan başvurunun Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanlığınca reddedildiği; bunun üzerine bu davanın davacısı olan Türkiye Denizcilik A.Ş. tarafından, Mahkeme kararı gereğince, kusurlu olduğu saptanan davalı Bakanlığın sorumluluğundaki miktarın da ödendiğinden bahisle, adli ve idari yargı yerlerinde rücuen tahsil davalarının açıldığı anlaşılmaktadır.

Tazminat davasına bakan Mahkemece, saptanan kusur ve sorumluluk oranları esas alınarak davanın konusu bakımından bir tefrik yapılmadığı ve hükmolunan tazminatın da tamamının ödenmiş olduğu gözetildiğinde, olayda zarar gören taraf yönünden, ortada tazminat davasında giderilmemiş bir alacak bulunduğundan söz edilemeyeceği gibi, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 2/1-b maddesinde belirtilen "İdari eylem ve işlemlerden dolayı kişisel hakları doğrudan muhtel olanlar tarafından açılan tam yargı davaları" kapsamında, zarar gören tarafından idari yargı yerinde açılacak bir idari dava yoluyla giderilmesi gereken zararın olduğundan da bahsedilemeyeceği açıktır.

Öte yandan, ortada, Devlete, il özel idarelerine ve belediyelere ait akitten, haksız fiil ve haksız iktisaptan doğanlar dışındaki alacakların tahsil usulünü düzenleyen 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun kapsamına giren bir kamu alacağı da bulunmamaktadır.

Belirtilen tüm bu hususlara göre, tam yargı davası niteliği taşımayan ve konusu bir kamu alacağı olmayan rücu davasının, Borçlar Kanunu hükümlerine göre adli yargı yerince çözümlenmesi gerekmektedir.

Açıklanan nedenlerle, Tekirdağ İdare Mahkemesinin başvurusunun kabulü ile Ankara Bölge Adliye Mahkemesi 20.Hukuk Dairesinin; 29.11.2018 gün ve E:2018/549, K:2018/1243 sayılı görevsizlik kararının kaldırılması gerekmiştir.

S O N U Ç : Davanın çözümünde ADLİ YARGININ görevli olduğuna, bu nedenle Tekirdağ İdare Mahkemesinin BAŞVURUSUNUN KABULÜ ile Ankara Bölge Adliye Mahkemesi 20.Hukuk Dairesinin; 29.11.2018 gün ve E:2018/549, K:2018/1243 sayılı GÖREVSİZLİK KARARININ KALDIRILMASINA, 25.11.2019 gününde OY BİRLİĞİ İLE KESİN OLARAK karar verildi.

Başkan	Üye	Üye	Üye
Hicabi	Şükrü	Mehmet	Birol
DURSUN	BOZER	AKSU	SONER

Üye	Üye	Üye
Aydemir	Nurdane	Ahmet
TUNÇ	TOPUZ	ARSLAN